

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmmvla Casvvm Conscientiae De Sacramentis

Gretser, Jacob

Ingolstadii, 1611

Antipharmacum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40295

Antipharmacum.

SANE plusquam mirum est, Lutherum in his formulis: Ich wil dich nemmen / Ich wil dich zu einem Weib haben; non potuisse videre tempus futurum. An idem est; Ich wil dich nemmen. & ; ich nemb dich. Non magis; quàm Latine; *Accipiam te: Et, accipio te.* Non magis, quàm idem sunt: *Inuito te ad prandium; donabo tibi decem aureos: quàm inuito te ad prandium: Dono tibi decem aureos.* Et vt Latinis hæc diuersissima sunt; Sic & Germanis: Ich wil dich zu Gast laden. Ich wil dir zehen Gùlden schencken: Et; Ich lade dich zugast. Ich schenck dir 10. Gùlden. Sic altera illa formula: Ich wil dich zu einem Weib haben. *Volote habere in uxorem,* Etsi propius ad præsens tempus accedit; tamen consideratis circumstantiis, quibus profertur, non magis præsens significat; quàm si dicam: Ich wil dich zugast haben. Ich wil dir zehen Gùlden schencken.

Quod verò Lutherus obiicit; *Vulgus tam subtile non esse vt distinguere norit inter, Accipio & Accipiam; nescio de quo vulgo Lutherus loquatur.* Vulgares certè apud nos, etiam rudissimi, probè cognitum habent discrimen inter hæc duo. *Do tibi decem florenos. & dabo tibi 10. florenos. Do tibi colaphum; Et Dabo tibi colaphum. Accipio panem; Accipiam panem. Ich nim Brot / Ich wil Brot nemmen. Ich is. Ich wil essen.*

Quæritur XLVIII. quæ nam sint verba de futuro secundum Lutherum in contractu Matrimoniali. Respondet Lutherus loc. cit. *quando appenditur aliqua conditio; vt, ducam te si biennium vel triennium exspectare*

ſpectare voles. Ducam te, ſi parentes tui conſenſerint.

Antipharmacum.

Ex hoc delirio Lutheri ſequitur, non eſſe verba de futuro; Si dicam: *Inuitabo te ad prandium, Donabo tibi decem aureos; niſi quis hanc conditionem addat; Si per unam vel alteram hebdomadem exſpectare velis; Si parens meus conſenſerit.* At quis tam rudis ac imperitus eſt qui non videat prædicta verba, etiam ſine iſtius conditionis adiectione eſſe futuri temporis?

Quæritur XLIX. Vtrum Calvinianus poſſit ducere uxorem Catholicam. Reſpondet Calvinus Epift. 103. ad Sozinum. *Cum uxor non alia lege ducenda ſit homini Chriſtiano, niſi ut ſe illi ad omnia pie vitæ officia adiutricem præſtet ac ſociam; ubi ab hoc ſcopo vel minimum aberratur, non dubito, quin vitioſum ſit coniugium. Is porro, qui uxorem ducit impiis Papatus ſuperſtitionibus adhuc implicitam, quid aliud, quam profanationem in domum ſuam inducit? Nam, ſi corpus viri eſt uxor, excuſari certè non poteſt, qui mulieri ſe adiungit quotidie ad peruerſos cultus ſe proſtituenti; ut ipſe quodammodo dimidia ſua parte inquinetur. Superſedeo dicere, quod ſi quis talem ducat uxorem, conſecrare malis auſpiciis nuptias cogetur.*

Item Calvinus Epift. 104. ad eundem Sozinum. *Homini Chriſtiano, id eſt, Calviniftæ, fas eſſe nego ſe uxori adiungere, qua ſit à Chriſto (hoc eſt, à Calvinismo, hic enim Caluino Chriſtus eſt.) aliena. In eo autem numero ſcimus eſſe omnes Papiftas. Qui licitum ſibi eſſe putat eam accipere, qua adhuc multis erroribus tenetur implicita, modò iuſtiam in Chriſto ſuam querat; non animaduertit, quantis poſtea in rebus futurū ſibi cum illa ſit diſſidium. Nemo igitur, me*
auctore